

**Michael SEKÝRKA, *Všední den v internačním táboře Písek-Cerhonice*. Diplomová práce Pedagogické fakulty JU, České Budějovice 2007, 120 s. + 29 příloh.**

Posudek oponentky diplomové práce

Vzájemné vztahy Čechů a Němců zůstávají i více jak půlstoletí po vysídlení početného německého etnika aktuálním problémem českého a německého dějepiscectví. V posledních dvou desetiletích navíc začínají být i v českých odborných kruzích reflektována témata, která byla dříve pravdivému objasnění z ideologických příčin zapovězena. A tak zatímco německá veřejnost a s ní i historiografie se začaly objektivně vyrovnávat s válečnou minulostí své země a s ní souvisejícím poválečným postihem často nevinných obyvatel, vystěhovaných v rozporu se staletou tradicí zpět na německé území, již od šedesátých let minulého století, čeští historici jsou teprve na začátku cesty. Tematika odsunu je navíc pro českou společnost vzhledem k nedostatku objektivních informací velmi citlivým tématem, zjištěným v rané porevoluční době omluvou prezidenta Václava Havla sudetským Němcům. V českém vnímání je tak odsun stále především otázkou emocionální a nikoli racionální. A je právě úlohou historiků pravdivě popsat toto problematické období našich dějin, zařadit jej do dobového kontextu, sítě příčin a s nimi souvisejících jevů a následků.

Z těchto důvodů je diplomová práce Michaela Sekyrky *Všední den v internačním táboře Písek-Cerhonice* vítaným příspěvkem k poznání postavení německého obyvatelstva v Československu v raně poválečném období. Na zajímavosti práci dodává i zvolená lokalita, která nepatřila mezi tradiční německé oblasti, a vzájemné střetávání českého a německého živlu, typické pro pohraničí či německé jazykové ostrovy, zde nemělo žádnou hlubší tradici. Diplomant navíc v úvodní kapitole deklaroval i snahu postihnout každodenní život v internačním táboře, což se mu především v obecné rovině bezesbýtku podařilo.

Základem diplomové práce se stal pečlivý průzkum archivních materiálů, především pak fondu Internační a sběrné středisko Písek-Cerhonice, uloženého v Státním okresním archivu v Písku. Jejich prostřednictvím diplomant popsal přesnou organizaci internačního a sběrného střediska, počty internovaných osob, složení dozorčího sboru, ale i způsob, jakým byla v táborech organizována zdravotní péče či stravování. Toto „zakotvení“ píseckého a cerhonického střediska v úředním systému poválečného Československa a popsání organizačních změn, vedoucích nakonec až k jejich zániku, tvoří první linii diplomové práce, které jsou věnovány především první kapitoly.

V druhé linii se Michael Sekyrka pokusil zrekonstruovat obraz každodenního prožitku internovaných. Tento úkol však byl o poznání komplikovanější především kvůli žalostnému nedostatku archivních materiálů. Diplomant se sice pokusil nalézt prostřednictvím inzerátu v německých tiskovinách pamětníky píseckého a cerhonického střediska, ale tato snaha se bohužel nesešla - s výjimkou získání velmi cenné korespondence německého lékaře Antona Zischky - s větším úspěchem. Diplomant proto byl nucen konfrontovat útržkovitý obraz reality cerhonického a píseckého střediska s ostatními internačními středisky v Československu, k nimž měl k dispozici výpovědi pamětníků, což s sebou vždy nese nemalé riziko zjednodušení. Michael Sekyrka však správně poukázal na skutečnost, že v Písku a v Cerhonicích panovaly vzhledem k absenci tradice českoněmeckého soužití v této oblasti odlišné a s největší pravděpodobností i méně drastické podmínky, a pokusil se tak dostupné prameny interpretovat v této rovině. Kapitoly věnované realitě všedního dne a běžným problémům internovaných tak bezpochyby patří v diplomové práci k nejlepším.

Určitou slabinou diplomové práce Michaela Sekyrky je dle mého názoru její struktura, nebo přesněji řečeno, vzájemně se prostupující a opakující se informace. Autor práci rozčlenil do jasně definovaných kapitol popisujících jednotlivé aspekty života v táboře, ale poznatky, výtěžné z pramenů, byly často oproti očekávání plně objasněny až v průběhu následujících kapitol, což poněkud znesnadňovalo orientaci v textu. Rovněž by práci dle mého názoru prospělo přesnější rozlišení a okomentování informací a svědectví pamětníků, souvisejících bezprostředně s píseckým a cerhonickým střediskem, a těmi, které se vztahují k ostatním internačním a sběrným táborem v Československu.

Výše uvedené skutečnosti však nijak nesnižují badatelský význam diplomové práce Michaela Sekyrky. Zvláštní pozornost si bezesporu zaslouží i pečlivě vybrané a kvalitně provedené přílohy a v neposlední řadě i skutečnost, že se v textu téměř nevyskytují gramatické chyby a překlepy. Diplomovou práci proto jednoznačně doporučuji k obhajobě a hodnotím ji známkou **výborně**.



Mgr. Jitka Rauchová, Ph. D.

České Budějovice 25. ledna 2008